

Bonaire 2018

Zaterdag 17 november

Om half zeven vertrokken, een half uur eerder omdat we tussen Leiden en Schiphol met de "snelbus" moesten. De ruiten waren bevroren vanmorgen. Een goed begin om te maken dat we weg komen.

In Souburg stapte ik samen met Bert, Rob en Ronald op de trein. In Middelburg kwamen Harm, Dick, Yolanda, Peter en Laura, Kees-Jan erbij. En in Kapelle hopte Bianca de trein in, zo blij dat we allemaal een zoen kregen. We hebben toen dat als dagelijks ritueel ingesteld.

De reis ging top, vreselijk zin in koffie op Schiphol, daar maakte Jochem de club compleet. Victoria's Secret bekeken 😊 ... en de boekwinkel. Negen uur vliegen is lang, je kunt niet meer zitten, div. films gekeken. In Aruba moesten we er nog uit, want ze moesten het vliegtuig schoonmaken. Na een vervolgvlucht van 20 min kwamen we aan op Bonaire. Auto, even zoeken, bier...

De kamer is deze keer vlakbij de ontbijt plek van vorige keer, dat is handig. En nog wat bier, Polar.

Zondag 18 november

Vroeg wakker. Ontbijt is om 8 u. Daarna naar Wannadive, inschrijven voor het huren van lood, fles en kopenvan een vergunning van het park. Daarna een checkduik op het **huisrif**, en dat is bekend terrein.

Bij het huren zeiden we, we hebben alles bij ons, we hebben alleen lood en fles nodig. Zij zei, you're from heaven. 😊

Zandalen, geep, wrak op zijn kop, murenes...erg leuk. De duik niet te diep begonnen, 3 jaar geleden was dit gelijk een deco duik.

Rustig an anders ga je zweten...

Inkopen bij de chinees (supermarkt). Onze inkopen gegeten bij DiveHut. De 2e duik bij **1000 steps**. In het echt zijn het maar 74 treden. Twee turtles, trompetvissen, geep, mooi zicht. Rand van een rif, wit zand, knal blauw water. Terug naar de hut, even relaxen, dan nachtduiken.

Something Special

Harm heeft maling aan één richtingsverkeer, veel commentaar van bewoners, maar het stond ook niet echt aangegeven. Net na zonsondergang te water. Tijdens de duik, zaten er 3 tarpons rond ons te jagen op vis in het licht van onze lampen. Tarpons zijn 1,2 tot 1,5 meter lang. Dat was kicken. Zwommen bijna tegen ons aan...

Vis opgeofferd door ze te beschijnen met je lamp, de tarpons doen de rest. Mini octopus en een grote... zeeappel met visje, ienimienie krab, garnalen in anemoon. Geep. We parkeerden bij de duikplek, maar bleek eigen terrein te zijn, eigenaar ging over de zeik.

En daarna eten bij de chinees. Ze kent nog steeds geen engels en nederlands. Het duurde een beetje lang voor we allemaal gegeten hadden, Bianca had als laatste haar bord.

De muggen worden nu irritant. Pilsje na in de Hut.

Maandag 19 november

Vannacht heeft het geregend.

We gaan naar het zuiden, commissie van aanbeveling (Dick en Harm) hebben dit onder volledige instemming besloten. Ik ben follower geen influencer...

Er langten twee cruise schepen, en ze waren op het eind van de dag weer weg. Motorrijders, mensen met golf karretjes, sedgeways... Het zwemt één dag over het eiland.

Salt Pier

Twee Pelikanen op de steiger.

Ronald en ik doken tussen de poten van een grote steiger. Daar tussen zit veel vis en de poten zijn begroeit. Barracudas, giant puffer fish, geep, scholen vis, drie tarpons, en op het eind een turtle. Dit was tot nu toe de mooiste duik overdag.

Daarna doorgereden naar Sorobon voor de lunch. Onderweg flamingo's in de zoutwater opvang.

Alice in Wonderland

Een duik met CJ. Dubbel rif met een diepe zandbodem ertussen. De ondiepte is hier mooi. 14 pijlinktvissen, murene, witte tong in het witte zand.

Calabas reef

H B P en J. We stapten het water in, en zwommen weg. Een tarpon zwom naast mij en daarna vlak langs Peter. Ik zag hem schrikken onderwater, hij stuiterde.... ik lachen... Eerst 3 later 6 tarpons rond ons. Diverse krabben, 1 grote, garnalen in anemoon, maan op het water...slapende papagaaivissen, lamgouste. Carlsberg.

Dinsdag 20 november

Meer wind en golfslag op de kant, dus van Tolo doorgereden naar Karpata.

Karpata

Buddy: Rob. 3 x schildpad, slaslak. Mooie drop off. Ienimieni pufferfish.

Lunch op de duikplek.

Nukove

Buddy: Peter. Langouste, poetsstation met garnaal. Koeieslakjes. Scholen vis, blauw met donkerblauwe kop.

Door gereden naar de noordzijde v h eiland, boko.... Rotstekeningen gezien.

Terug naar de hut. Discussie duiken of eten...pfff.

Naar de boulevard om te eten... bij een snelle tent. Pasta Chicken.

Nachtduik op huisrif

Eden Beach.

Laura. Zeepaardje (yeah Dick), garnalen rood wit, 5 tarpons, vis met parasiet. Krab.

Geen bier!

Woensdag 21 november

Verjaardag Laura zingen

Boodschappen doen en pinnen, en naar het Bonaire National Marine Park.

Wayaka II

Buddy: Jochem. Regenboogpapagaavissen 3stuks, 2 turtle. Poets garnalen en goat fish. Appelpcake en nog eens zingen voor Laura.

Boka Slagbaai

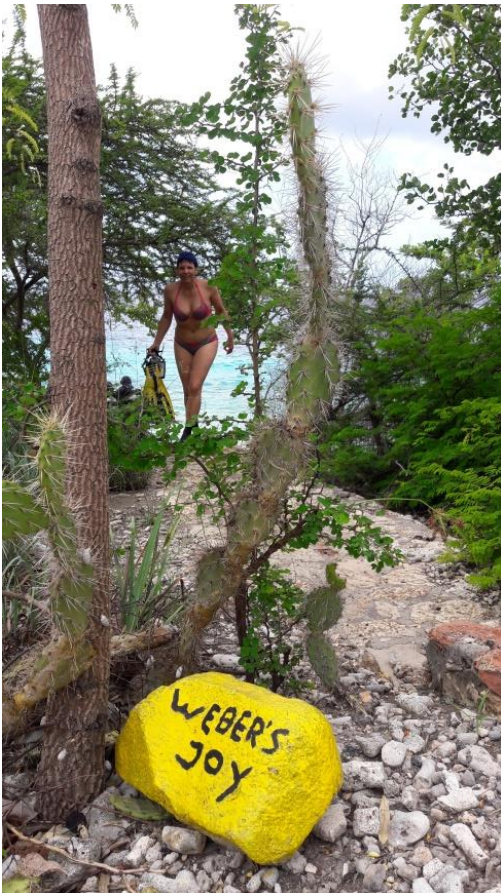
Bianca, Regenboog papagaavis, maanvis zwarte schrimp, flinke golfslag, Bianca verloor bij het uit water gaan haar vin, ik viel om in het water maar vond de vin. Harm reageerde een beetje heftig, omdat het omvallen en onder water blijven er op afstand niet echt goed uit zag. Appeltaart en nog eens zingen.

Douchen, relaxen, Uit eten, Pizza Barracuda...polar na in de Hut.

Donderdag 22 november

Catch of the Day, uhhuh...

Gister Barracuda gegeten en al degene die dat met mij deden, heeft er last van, Yolanda is er ziek van. Het beestje is er met een rotgang weer uitgezwommen.

Voor mij is het duiken gedaan, gister is schoonma overleden, ik vlieg vanavond terug. Vandaag dus snorkelen...

Weber's Joy

Tsja, snorkelen is geen duiken. Wel lekker wat hoekduikjes gemaakt. Bianca ging deze keer ook snorkelen, dus nog even een mooi plaatje van haar geschoten.

Lunch in de Hut.

Ik hoop dus nog een keer terug te gaan, want zo je vakantie afbreken is niet leuk... Beetje gelezen en mijn tijd verdaag. De vlucht was om negen uur 's avonds.

Duikexpeditie Bonaire

Bonaire Dag 1 zaterdag 17 november 2018

DTZ zaterdag naar de Dutch Caribbean. Al vroeg in de morgen, rond 6.15 uur verzamelt een bont gezelschap zich op het station Middelburg voor een volledig verzorgde reis naar Bonaire. Harm, Peter en Laura, Dick, Kees Jan en ikzelf worden uitgezwaaid door Sarah, Martin en Bastiaan.

De trein is exact op tijd, daar vinden we Rob, Frans, Bert en Ronald al geïnstalleerd. Met zo veel koffers missen we wel de ouderwetse bagagerekken. De koffers worden op elkaar gestald in 4 persoons zitjes, al met al gebruiken we 20 zitplaatsen. Op station Kapelle stapt Bianca in en met 11 personen gaan we verder op weg naar Schiphol. Enig oponthoud op station Leiden, daar waren we gelukkig vooraf voor gewaarschuwd. Over in de bus. Ruim op tijd komen we aan op Schiphol waar we

Jochem toevoegen aan ons team.

Dan de normale routine op Schiphol, koffers afgeven, door de security, tijd voor een hapje/drankje en natuurlijk taxfree shoppen. Dan naar de gate. Wachten, boarden, wachten. En dan rond 13.00 uur op tijd op weg naar Bonaire. Met een

tussenstop van 1,5 uur op Aruba landen we in de avond op Flamingoairport.

Op naar de Car-rental. Vooraf heeft onze reisleiding (Dick en Harm) goed geïnventariseerd wie allemaal als bestuurder zal optreden. En daar is dan toch de eerste kink in de kabel, van diegene waar we het niet van hadden verwacht is het rijbewijs verlopen, oepsie. Dit wordt soepel opgelost en al gauw zijn we met 3 pickups onderweg naar ons onderkomen voor de komende week.

The Dive Hut. Een appartementencomplex aan de noordkant van het centrum van Kralendijk. Daar worden we vriendelijk ontvangen door Derk, de eigenaar en zijn we snel allemaal voorzien van een kamer.

Het was een lange reisdag, vol verwachting naar de avonturen van komende week verdwijnt iedereen naar zijn kamer. Op naar morgen.

Yolanda de Jong, foto in Aruba door een voorbijganger

Bonaire Dag 2, zondag 18 november

De Balans dag! Nadat we de vorige dag in het vliegtuig niets anders hadden gedaan dan films gekeken en chips, pepernoten (van Bianca) en Snickers (van Bert) gegeten, leek het ons verstandig om de week maar eens te beginnen met een balansdagje. Want: hoeveel lood hebben we nodig nu te compenseren?

De vrolijke dame van WannaDive legde ons de regels van het Nationaal Park uit, en wat blijkt: ook Stinapa (De Marine Park Rangers) hebben het goed met ons voor en willen ook niet dat we een pondje te zwaar zijn! Het koraal wordt goed beschermd!

Het werd al snel duidelijk dat sommigen van ons het eigen drijfvermogen wat onderschat hadden, maar na wat extra pondjes erbij dook iedereen toch onder bij het huisrif van WannaDive. Het rif lag er goed bij met een grote diversiteit aan vissen en murenes. Ook wordt hier naast het rif koraal gekweekt om de schade van uit-balans geraakte om dat alles duikers te herstellen.

Terug op het droge stortte iedereen zich vol overgave op de lunch. Maar Yolanda, die de boterhammen smeerde, hield iedereen streng aan het dieet: ½ plakje kaas per boterham. Ook Frans had het nog zwaar te pakken, want behalve dat hij zijn grappen nog wat moest oefenen, had hij ook geen behoefte aan vlees..

Om de lunch er vervolgens weer af te trainen werd de duikstek "1000 Steps" aangedaan: een fantastische duiklocatie met veel softcorals, Barracuda's en een kleine Green Turtle!

Ook de nachtduik was echt "Something Special": een reusachtige, vrijzwemmende, Spiny Lobster en hongerige Tarpons die graag gebruik maakten van de stadionverlichting die Peter had mee genomen om hun maaltje bijeen te jagen. Het was een evenwichtig dagje waarna iedereen doorhad dat ook de jetlag even uitgebalanceerd moest worden: vroeg naar bed iedereen, we hebben een fantastische week voor de boeg.

Jochem Lastdrager

Bonaire dag 3, maandag 19 november

Ongelofelijk wat je op één dag beleeft! 's Avonds kun je je bijna niet voorstellen dat de duik van 's ochtends dezelfde dag was. Deze dag begon met een prachtduik bij de Salt Pier. De zoutpier is de plek waar het zout van de zoutmeren van Bonaire via een transportband naar de schepen wordt geleid. Op de kant is al duidelijk dat het zicht fenomenaal is. Het is zonnig weer en het water is helblauw. Op de steiger zit een pelikaan te staren in het water. Eenmaal in het water worden onze verwachtingen ruimschoots waargemaakt. De pilaren waarop de pier rust, zijn mooi begroeid met koralen en sponzen en daartussen vind je kleine garnalen, krabbetjes

en slijmvisjes. Maar met name de grote hoeveelheden vis tussen de pilaren zijn fenomenaal. We zien een barracuda, twee tarpons, scholen yellow snapper en doktersvis, keizervissen en voor ik zie voor het eerst deze week pijlinktvissen.

Op weg naar de zoutpier

Na de duik gaan we op weg naar Sorbono, een restaurant aan Lac Bay, bekend als ideale locatie om het windsurfen te leren: goede wind en ondiep water. Het lounge restaurant is een mooie schaduwrijke plek en het eten is heerlijk. We kiezen maar

voor een warme lunch, want gezien de ervaring van gisteravond, is het algemene gevoel: je kunt het maar vast binnen hebben.

Luch bij Sorbono

De jetlag is overduidelijk voorbij. We stuiteren van enthousiasme. Flauwe grappen over toeristen die we tegenkomen in golfkarretjes, op segways, Harley Davidsons, scooters en in een soort safaribus met huif. Alles om de Amerikanen een dagje te vermaken. Frans heeft meer te doen met de flamingo's die alleen staan: zouden die soms ruzie hebben met de rest?

De tweede duik van vandaag is iets noordelijker dan de Salt Pier: bij Alice in Wonderland. Er zijn hier twee koraalriffen met daartussen een zandvlakte op 30 m diepte. Mijn buddy is Bert die zijn pak eerst verkeerd om aandoet. Maar eenmaal onder water is hij er weer helemaal bij. Het is dan ook een prachtig koralenlandschap. Op 19 meter besluiten we (op mijn verzoek) de oversteek naar het tweede rif niet te maken. Er is genoeg te zien. Het hoogtepunt zat op het eind: 10 pijlinktvissen op een rij, waarvan Bert een prachtig filmpje maakte. Daarna was de batterij leeg, dus het was maar goed dat we iets eerder teruggegaan waren.

Pijlinktvissen op een rij

In het kader van circulaire economie steelt Harm nog een paar (vergeten) slippers van het strand en zet zijn oude kapotte ervoor terug. Dan gaan we boodschappen doen voor het avondeten (soep met brood), want de meesten gaan nog een nachtduik maken op Kalabas Reef. Kees Jan, Yolanda en ik lopen er naartoe. De duikers zien weer veel tarpons en een grote langoest, maar zijn ook enthousiast over het kleine spul. Ik val 's avonds in een diepe slaap en heb een volledige onderwaterdroom...

Bianca de Vlieger, foto pijlinktvissen Jochem Lastdrager

Bonaire dag 4, dinsdag 20 november

Om 7.00 uur word ik wakker, een spannende dag vandaag. Terwijl ik op Bonaire zit is er op mijn werk een meeting over de toekomst van Heerema. Eerst maar eens ontbijten, bij de Divehut hebben we elke dag een ontbijtbuffet, simpel maar goed. Na het ontbijt spullen pakken en dan langs Wannadive nieuwe flessen halen. Vandaag gaan we richting het noorden. Karpata is de duikstek. Het is de meest noordelijke duikstek die gemakkelijk te bereiken is. Het is een trapje naar

beneden en dan via een groot rots blok het water in. Er staan best golven deze dag

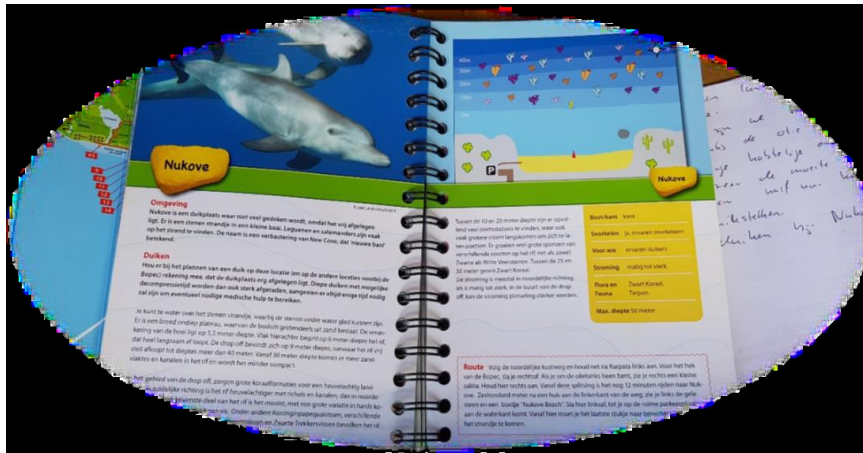
en daardoor is het best lastig te water gaan. Maar eenmaal onder water merk je er niet veel meer van.

Mijn buddy is Yolanda. We zwemmen eerst een stuk over wit zand waarna de drop off begint die doorloopt tot 45 meter. We dalen af langs de steile wand. Het is een mooi steil heuvelachtig landschap met af en toe een geul er tussen die helemaal doorloopt tot de zandbodem. We zwemmen over zacht koraal en dieper over hard koraal en sponzen. Op de terugweg zwemmen we een stuk ondieper waar veel zacht koraal staat de wuiven in de deining van de golven. Een schildpad komt ons tegemoet zwemmen. Hij blijft voor ons hangen en laat zich mooi fotograferen voordat hij weer verder zwemt. Na een uur komen we weer terug bij het rotsblok. We klimmen er weer uit, wat een mooie duikstek!

Na de duik hebben we daar geluncht, in de ochtend hadden er een paar boodschappen gedaan. Ondertussen bel ik mijn werk, 2 van de 3 bedrijven gaan dicht. Gelukkig blijft Vlissingen open. De 2 keer in 1,5 jaar tijd dat ik bij de gelukkigen zit.

Na de lunch zijn we nog verder gereden richting het noorden. Via de olieopslagtanks, wel toepasselijk met mijn werk vandaag, over een smal onverhard weggetje en nog verkeerd gereden komen we aan bij nog 3 onverlaten duikstekken. Na wat overleg gaan we duiken bij Nukove (New Cove, wat nieuwe baai betekent). Ik duik die middag met Laura. Te water gaan gaat vrij makkelijk via een strandje. We zwemmen uit via een breed ondiep plateau. Hierna begint de dropoff. Na ruim een uur komen we weer boven.

Schildpadden, Langoest, Slaslak, Koninginpapegaavis en de laatste 5 minuten hebben we nog bij een paar pijlintkvisen gehangen. Wat was dit weer een mooie duik.

We zijn teruggereden via Rincon en de noordkust waar we nog een stukje cultuur hebben gehad. Rotstekeningen van de indianen die hier vroeger hebben geleefd. Daarna terug naar de Divehut waarna de groep gaat eten en dan nog een nachtduik gaat maken op het huisrif van Wannadive. Zelf ga ik vanavond met een kennis, die sinds 1.5 jaar op Bonaire woont, uit eten. Wij gaan heerlijk uit eten bij Captains Don restaurant, een heerlijke plek om te zitten en bij te kletsen. Als ik terug kom bij de Divehut komen de anderen net terug van de nachtduik op het huisrif, niks gemist zo te horen. Iets met zeepaardje

ofzo.... Moe en voldaan gaan we weer naar bed, morgen weer een dag.

Ronald Sturm, foto zeepaardje: Peter de Groot

Bonaire dag 5, woensdag 21 november

Bij het wakker worden wist ik het al: dit wordt een bijzondere dag. Ik was namelijk jarig en Peter had slingers meegenomen om de kamer te versieren! Beneden bij het ontbijt waren de anderen al aanwezig en kwamen een aantal me feliciteren. Vervolgens werd ik door Frans en Harm weggetrokken bij het buffet, werd ik op een stoel gezet en ging iedereen voor me zingen (ook de andere gasten, zo ongeveer alleen maar Nederlanders). Na het ontbijt hield Harm een praatje over de plannen voor deze dag, waarbij hij zo enthousiast aan het praten was dat hij met zijn hand tegen de draaiende ventilator sloeg tot hilariteit van de rest. Vervolgens bleek dat de groep ook nog een cadeautje voor me had geregeld: een hemdje van Wannadive 😊

Na het boodschappen doen door een deel van de groep zijn we naar Washington Slagbaai National Park gereden. Dit is een natuurgebied van ruim 6.000 hectare waar je (onder andere) met de auto doorheen kan rijden. Langs de kust van dit park heb je verscheidene duikstek, waarvan wij er twee onder water gingen bekijken. Na een mooie tocht door de enorme cactuswouden kwamen we aan bij Wayaka II. Om bij het strand te komen moesten we een trap af. Het eerste stuk was er aardig wat stroming en zagen we vooral slaslakjes in verschillende kleuren. Later zagen we nog een langoest, een schildpad, enorm veel (en grote) papegaaivissen en als kers op de taart een schelp met bewoner die groter was dan mijn hand. Onze schelpenkenners Dick wist op basis van de beelden helaas niet goed te vertellen wat het precies was. (Dus als iemand het weet: ik houd me aanbevolen!).

Na de eerste duik reden we verder naar Boca Slagbaai, een mooi strand met monumentale gebouwen. Boca Slagbaai was namelijk de eerste haven van Bonaire waar geiten werden geslacht die vervolgens naar Curaçao we de consumptie aldaar
bron: <https://www.beautifulbonaire.nl/activiteiten/duikenduklocatiesnoordbonaire.php>.

We hebben geluncht met de appeltaart die gebakken was door de kok van Dive Hut (en ook nog wat brood gegeten). Tijdens de lunch begon het te regenen! Gelukkig klaarde het snel weer op. Met een groepje hebben we een tijdje zitten kijken naar een meisje dat wel of niet van de rots het water in ging springen, in afwachting van wat ze zou gaan doen. Ronald is nog met haar gaan praten en Jochem zat heel de tijd klaar met zijn camera om het moment van springen vast te leggen. Uiteindelijk is ze toch het water in gesprongen. (Jochem heeft t haar nog opgezocht om haar mailadres te vragen zodat hij haar die foto kan mailen.) Op deze plek hebben we de

groepsfoto in de Bonairereis t-shirts gemaakt.

Inmiddels was het tijd voor duik twee, want we moesten ook weer op tijd het park uit en in deze wateren duren de duiken al snel (ruim) een uur. Er stond in deze baai aardig wat stroming. Ook begon het onder water met een lang stuk zand, wat voor de nodige vertroebeling van het water zorgde. Bij de dropoff aangekomen was het wel heel mooi begroeid met korallen en was er het nodige leven. We

hebben onder andere flamingotong slakjes, papegaaivissen en een schildpad gezien. Op het ondiepe stuk zagen we platvissen en een steenvis. Bij het uit het water gaan hadden sommigen nogal last van de golven, waardoor iemand zelfs (gelukkig tijdelijk) haar vin verloor. Dankzij haar buddy kreeg ze die weer terug. Ook na de tweede duik was er weer taart (gebakken door dezelfde man als de eerste). Hierna zijn we teruggereeden naar Wannadive om de lege flessen in te leveren en volle mee te nemen voor morgen. Bij Dive Hut aangekomen was er tijd om de spullen te spoelen en te relaxen. 's Avonds zijn we gaan eten bij een restaurant genaamd Blue Garden. Het eten was heel lekker en als kers op de taart was er voor mij geregeld dat ik zo'n sterretjesfontein op mijn toetje kreeg, waarbij zowel personeel als de groep nogmaals ging zingen. Hierna zijn we naar Dive Hut gewandeld en was dat het einde van een bijzondere en geslaagde verjaardag

Laura Carbo, foto's Peter de Groot en Ronald Sturm

Bonaire dag 6, donderdag 22 november

Het ontbijt begon met een aantal lege stoelen: zeer waarschijnlijk was er een verband met De "Catch of the Day" van gisteren: Barracuda had zijn tol geëist. Langzaam druppelde de tafel vol. 1 stoel bleef leeg: Yolanda was geveld! Er werd gewikt en gewogen over de bestemming....

Niet te veraf zodat we thuis konden lunchen. Besloten werd No 17. Webers Joy. We waren als eerste op de parking naast een vervallen huisje. Een aantal jeukende handen zagen daar wel een opknappertje in.

Bert, Harm en ik gingen te water. Zwommen links uit tegen de weinige stroom in en gingen tot een meter of 17. Harm lichtte bij, Bert fotografeerde. Na 30 minuten draaiden we om en gingen op 10 meter terug. Vlak hierna gaf Harm aan dat hij zich beroerd voelde en boven water verder ging. Hij steeg op, voerde wat vis en verdween uit het zicht. Bert en ik maakten de duik af waarbij Bert als enige de in het boekje beloofde octopus ontdekte. Na thuiskomst hadden Harm & Co inmiddels boodschappen bij de Chinees gedaan gingen we aan de lunch.

Als middagduik werd Andrea 1 en 2 bezocht. De duikplek ligt verscholen aan de rand van een chique villawijk. Acht personen gingen te water. Ik had een eenzame ouwe stoel onder een vervallen parasol ontdekt. Prima plek voor een uurtje lezen. Thuisgekomen werd een inventarisatie rondje Pizza toppings gedaan. Nadat iedereen zijn Pizza had samengesteld, ging een auto op Pizza jacht. De andere bracht Frans naar Flamingo airport. Hij moest helaas eerder terug naar Nederland. Zijn schoonmoeder was plotseling overleden... Na het nuttigen van een smakelijke en zelfs voor Bert te forse "Pasa Bon Pizza - Dinner in a box" gingen we naar de Salt Pier voor de nachtduik.

De nachtduik ging wat chaotisch van start. Alle buddy's krioelden met hun lampen door elkaar en Bianca snorkelde er als een helikopter met zoeklicht boven. Op een snelle rog na was de nachtduik weinig spectaculair. Als laatste duiker "spoelde" Bert aan en werd door Jochem uit het water geholpen. Thuis gekomen was er bier en chips.

De avond werd besloten met een kringgesprek en discussie met als boeiend onderwerp: Waar de rivier start en de zee ophoudt..... Oeverloos werd dit zeker niet want de vergadering sloot om 22:30. Bedtijd: Het was een heerlijke dag geweest!
Kees Jan Lastdrager, foto zoutpier: Jochem Lastdrager

Bonaire dag 7, vrijdag 23 november

De laatste duikdag van de vakantie was al weer aangebroken, We hadden besloten om te gaan duiken op Hilma Hooker en bij Pink Beach. Tijdens het ontbijt zei Bianca dat ze liever niet dieper ging dan 16 m. Dan sluit je heel wat buddy's uit omdat Hilma

op 30m diepte ligt. Omdat ik al twee keer op de Hilma Hooker had gedoken en het wrak niet erg interessant vind besloot ik met Bianca het rif bij de Hilma te gaan bekijken wat ook erg mooi was. We kwamen mooie koraalformaties tegen en het gebruikelijke spul als hagedisvissen, murene's etc.

Uiteindelijk ben ik nog tot ruim 17 m geweest omdat ik even een vis wou

fotograferen, maar dat werd me vergeven door Bianca 😊 . Bianca in actie

De tweede duik van die dag deden we een stukje zuidelijker op Pink Beach. Na het nuttigen van de lunch zochten een aantal de schaduw van een palmboom op. Degenen die niet op de foto staan waren druk bezig om hun kleur bij te werken. Na het relax momentje gingen er nog een paar snorkelen, maar die kwamen na korte tijd terug en riepen dat

er een baitbal met vis was signaleerd. In grote haast werden de duiksets opgebouwd en renden we het water in.

Na een stevige zwempartij zag ik nog net een wand van vis voor me opdoemen met jagende barracuda's er achter, voordat ze uit het zicht verdwenen. Voor een impressie van een baitbal zie de link <https://www.youtube.com/watch?v=ecjVDKcyyh0>

Deze laatste duikdag hebben we 's avonds afgesloten met een super gezellig diner op de boulevard van Kralendijk.

Rob Plasse

Bonaire dagen 8 en 9, zaterdag 24 en zondag 25 november

Zaterdagochtend was het moment waar ik al heel de week naar uit keek: de intocht van Sinterklaas!

In Bonaire gaat dat er iets anders aan toe dan we thuis gewend zijn. Er is geen discussie of Pieten wel echt zwart moeten zijn en Sinterklaas is dan weer wit geschminkt. We moesten gelijk naar het ontbijt al richting de boulevard wandelen want de intocht startte al om 9:00. Hoewel hij volgens sommigen vorig jaar conform Caribische principes veel te laat was, kwam stipt om 9:00 de sleepboot (nee geen stoomboot) aanvaren. Ook was er een boot met alleen maar pieten die de heupen

schudden op de salsabeats van de Pietenband. Toch wel een rare combinatie, deze wintertraditie onder de palmbomen. Of zoals door verschillende DTZ'ers werd opgemerkt: #beterdankoudopdekade.

Na de intocht ging iedereen zijn eigen weg. Een aantal gingen souvenirs shoppen en anderen gingen alvast inpakken. Voor de lunch zijn we naar Lac Bay gereden, naar de strandtent waar we van de week ook al geweest waren. We wisten namelijk nog niet in hoeverre we 's avonds een fatsoenlijke maaltijd zouden kunnen nuttigen aangezien we vrij snel na het middagprogramma naar het vliegveld moesten. Het was wederom een voortreffelijke lunch en na de lunch reden we door naar het Mangrove Info Centre. Hier gingen we kanoën tussen de mangrovebossen. Een gids vertelde ons over verschillende soorten mangrovebomen en over het onderwaterleven (zoals kwallen die op hun kop liggen en zwemmen). Na een stuk kanoën was het tijd om te snorkelen. Het was bijzonder om te zien hoeveel (grote) vissen er tussen de wortels van de bomen zwemmen. Wat wel heel vervelend was bij het kanoën waren alle muggen! Die prikten gewoon door je shirt heen, dus veel mensen hadden muggenbulten op hun rug.

We kwamen na het kanoën terug bij het Info Centre en zijn weer teruggegaan naar Dive Hut om te douchen en de laatste dingen in te pakken. Hierna was het alweer tijd om naar het vliegveld te gaan en de auto's in te leveren. Sommigen gingen bij een restaurant/bar op het vliegveld wat eten, anderen waren al bijtijds door de douane gegaan, om dat er airco was bij de gate. Onze vlucht was een uur vertraagd, dus het wachten was extra lang. Die tijd konden we goed gebruiken om Harm en Dick als organisatoren van de reis in het zonnetje te zetten. Zij kregen van de groep een shirt van Wannadive.

Uiteindelijk mochten we dan toch gaan boarden en zetten wij onze laatste passen op Bonaire. In het vliegtuig vielen sommigen gelijk in slaap. Een aantal van de anderen keek een film of probeerde ook wat te slapen. De landing in Amsterdam ging soepel (zeker in tegenstelling tot de landing op Bonaire) en was op tijd.

Na het ophalen van de koffers bij de bagageband namen we afscheid van Jochem, Ronald en Yolanda, die elk op een andere manier naar huis gingen. Op station Leiden namen we ook afscheid van Harm, die zijn taak als opa ging vervullen. De rest ging een kopje thee/koffie halen op het perron om op te warmen. Deze kou waren we echt niet meer gewend! Wat een verschil met Bonaire. Uiteindelijk kwam iedereen aan op zijn/haar eindstation en loste de groep langzaam op. Aan alles komt een eind, zo ook aan onze fantastische reis naar Bonaire!

Peter de Groot, foto's: Ronald Sturm en Rob Plasse.